

Biblioteca
Ingineră
Hunedoara-Dava

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Fier vechi
pentru oțelăriile
patriei

BACAU (de la corespondența noastră). — Conștiința de importanța pe care o are colectarea fierului vechi în sprijinul producției de oțel, tinerii din regiunea Bacău au pornit o susținută activitate de strângere a fierului vechi. Astfel până la sfârșitul lunii iunie, tinerii din orașul Bacău au colectat și predat I.C.M.-ului 210 tone fier vechi din sectorul particular și 1800 tone din cadrul întreprinderilor.
Din orașul Onești au luat drumul spre cupatoarele Reșiței și Hunedoarei sute de tone. Până la data de 1 iulie tinerii constructori au predat 1250 tone fier vechi.

Realizări
ale constructorilor
de locuințe din Iași

Luptind pentru îndeplinirea sarcinilor cuprinse în Documentele celui de-al III-lea Congres al P.M.R., constructorii de locuințe din Regiunea Iași sporesc continuu gradul de industrializare a lucrărilor pentru ca durata de execuție a unui bloc mediu să se reducă la 4-5 luni.
În acest scop au și fost luate o serie de măsuri tehnico-organizatorice, din care o parte sînt și traduse în fapt. Astfel, pe strada C. I. Parhon, unde se construiesc anul acesta circa 300 de locuințe în blocuri de 40-60 apartamente, se vor folosi pereți și planșee din prefabricate.
Un alt sistem pe care constructorii îl folosesc în scopul reducerii duratei de execuție și a prețului de cost la construcția altor 325 de apartamente este sistemul fagure.
Gradul mare de utilizare a prefabricatelor, în cazul de față metode industriale și alte metode înaintate folosite în sectorul construcțiilor creează posibilitatea ca durata de execuție a unui bloc de 40 de apartamente cu 4 etaje să fie redusă începînd chiar din acest an sub 3 luni de zile.
(Agerpres)

Examenul a fost trecut cu succes

Actul de naștere al brigăzilor a fost semnat cu vreo 4 ani în urmă. Era o dorință mai veche a tinerilor din atelier de a-și uni eforturile și cunoștințele într-o brigadă de producție spre folosul lor și al întreprinderii. Brigada s-a născut însă nu numai din dorința tinerilor, ci și din necesitățile obiective ale producției. Atelierul primise sarcini noi: să verifice, să regeleze și să repare contoare și alt aparat electric de precizie. Munca în atelier se cerea de dată aceasta organizată într-un chip nou, deosebit de cum fusese până atunci. Așa a luat ființă prima brigadă de producție a tineretului de la întreprinderile comunale regionale din Tg. Mureș. Dar la puțin timp după crearea brigăzii a trecut prin grele încercări. Era pe vremea cînd în oraș începuse să se introducă curentul de 220 volți. Cîteva mii de contoare electrice și alt aparat electric adaptat pentru curentul de 110 volți, era sortit să ajungă la D.A.C. Ar fi fost o pierdere serioasă pentru întreprindere.
După un studiu îndelungat după multe încercări și experimente brigada a găsit o soluție: cu o cheltuială minimă se putea înlocui bobina și cîteva piese din mecanismul ceasului și astfel transformate, contoarele de 110 volți puteau fi folosite cu succes în curentul de 220 volți. Și dacă ținem seama de faptul că un contor electric se vinde în comerț cu peste 400 lei, iar cele cîteva mii existente în depozitul întreprinderii urmau să fie vindute la D.A.C. pe un preț de nimic, nu este greu de calculat cîte zeci de mii de lei a economisit brigada pentru întreprindere. A fost un examen greu care a cerut din partea tinerilor nu numai hărnicie și spirit gospodăresc în producție, ci și temeinice cunoștințe profesionale. Dar prin eforturile întregului colectiv, brigada a trecut cu succes acest examen. De atunci a primit ea denumirea de cea mai bună brigadă de tineret din întreprindere.
Brigada a obținut succese însemnate nu numai în producție, ci și în munca de educare comunistă a tinerilor. În scopul întăririi colectivului brigăzii, al educării fiecărui tânăr, brigada merge în colectiv la filme, la spectacole, vizitează expoziții, tinerii fac sport și ridică continuu calificarea profesională. Într-un cuvînt, această brigadă con-

Fiecare brigadă de tineret, un colectiv de muncă fruntaș

stituit un colectiv puternic, bine sudat, a cărui conduită socialistă în muncă și în viață este demnă de urmat.
Dar ca să ajungă pînă la asemenea rezultate, a fost nevoie de învingerea multor lipsuri și greutăți, și în primul rînd a fost nevoie de învățături, de ridicarea serioasă a pregătirii profesionale. Într-o vreme, de pildă, multe contoare și aparate electrice ajungeau la rampa de control cu defecte. Căuza era slaba calificare a unor tineri muncitori. Cu sprijinul organizației de partid s-au luat măsuri pentru a pune capăt lipsurilor. În atelierul electric s-a organizat un curs pentru ridicarea calificării, la care participă întreaga brigadă. Mai-
strul Molnar Zoltan, comunistul Iosif Szoke și alți muncitori cu o bogată experiență în producție, împărtășesc tinerilor tainele meseriei. Totodată, în brigadă s-a statornicit spiritul de întruajutorare în muncă. Tinerii care au o bună calificare, cum sînt comunistul Iosif Szoke, utemistul Bela Ternei, îl ajută îndeaproape pe tinerii Iosif Fabian, Zoltan Gereși, Szecs Bela și Atila Sarosi, care sînt mai puțin pregătiți din punct de vedere profesional. Și ast-

I. ANDREI
(Continuare în pag. 3-a)

Cadre didactice fruntașe, în vizită prin Capitală

În zilele de 11, 12 și 13 iulie, Ministerul Învățămîntului și Culturii a organizat vizita în Capitală a 350 de cadre didactice din mediul rural, care în anul școlar 1959-1960 au obținut rezultate deosebite în munca de învățămînt, în activitatea culturală și obștească.
Timp de trei zile cadrele didactice au vizitat diferite întreprinderi, muzee și expoziții din Capitală.
(Agerpres)

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3472 4 PAGINI-20 BANI Joi 14 iulie 1960

Stringerea recoltei — la timp, fără pierderi!

Muncă avîntată pe ogoarele regiunii Constanța

CONSTANȚA (de la corespondența noastră). — Folosind mai bine capacitatea de lucru a mașinilor, colectiviști din regiunea Constanța au făcut să crească în ultimela zile ritmul recoltării.
Între unitățile socialiste din agricultură, ca de altfel și între raioane, se desfășoară în aceste zile o întrecere însuflețită pentru stringerea la timp și fără pierderi a recoltei. Pînă în prezent în întreaga regiune s-au recoltat: aproape 60.000 ha. cu grâu de toamnă, iar recolta orzului se apropie de sfîrșit.
În această pasi-

nantă întrecere locul fruntaș îl ocupă unitățile socialiste din raionul Fetești. G.A.S. din raion au obținut succese deosebite prin folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor. Cea mai mare suprafață cu grâu a fost recoltată la G.A.S. Pietriou, Bordanuți, Bărăganu, Perisaru, legălia care deșin, de altfel, și inițiativa la producția medie obținută la hectar.
Prin formele specifice muncii tineretului, în această campanie organizația U.T.M. din gospodăriile agricole colective, întrucît ca recolta bogată din lan să ajungă în hambare

fără pierderi. În raion au fost organizate 124 echipe de stringere, legat și clădit snopi, cu peste 1200 de tineri. Echipe de tineret pășesc înăuntru. Impatrirea incendiilor. Conducătorii gospodăriilor agricole colective le-au fost recomandați cei mai deștepti tineri ca delegați de bază, însoțitori de convoaie. Sute de pionieri și tineri string în urma combinatelelor și a secerătorilor spicela rămas pe miriște. Numai în primele zile ei au strins 1500 kg. boabe din spicela adunata de pe miriște.

In raionul Cluj

Trebuie intensificat ritmul recoltărilor

CLUJ (de la corespondența noastră). — În raionul Cluj, unde datorită condițiilor de climă, culturile de păioase se

coc mai tirziu decît în regiunile de cîmpie, a început să se desfășoare din plin campania de recoltare a orzului de toamnă. În comunele Cojocna, Așchileu, Viștea, Gădălin, Aphaida și altele, unde a existat preocupare pentru buna organizare a muncii și a întrecerilor între brigăzile de cîmp, recolta orzului s-a terminat.
Nu același lucru se petrece însă în comunele Vaida-Cămarăș, Vultureni și altele, unde recolta este rămas mult în urmă.
Timpul nu așteaptă. Recolta trebuie să se desfășoare într-o perioadă foarte scurtă și fără pierderi. Pentru aceasta este necesar ca staturile populare, organele agricole să impulsioneze fără întârziere ritmul recoltărilor. De asemenea, organizația U.T.M. trebuie să mobilizeze toate forțele tineretului de la sate în vederea sporirii contribuției lor la urgentarea ritmului de recoltare a păioaselor.

Excelenței Sale
Generalul NAIB AL RUBAY
Președintele Consiliului Sveranității al Republicii Irak

BAGDAD
Cu prilejul celei de-a doua aniversări a proclamării Republicii Irak, în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine și al meu personal, vă adresez Excelență cordiale felicitări și sincere urări de prosperitate poporului irakian.
ION GHEORGHE MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romine

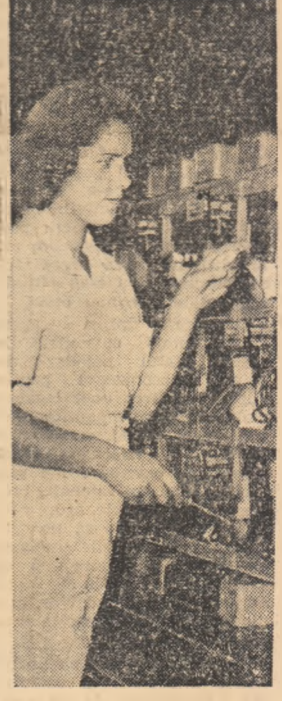
Excelenței Sale
Generalul MAJOR ABDEL KERIM KASSEM
Prim-Ministru al Republicii Irak

BAGDAD
În numele guvernului Republicii Populare Romine, al poporului român și al meu personal, permiteți-mi Excelență, să vă transmii sincere felicitări cu prilejul sărbătoririi celei de-a doua aniversări a proclamării Republicii Irak.
Animat de sentimentele cele mai prietenești, poporul român participă cu bucurie la marea sărbătoare a poporului irakian și-i urează noi succese pe drumul propășirii economice și culturale a patriei sale.
Mă folosesc de acest prilej pentru a-mi exprima convingerea că bunele relații dintre țările noastre vor continua să se dezvolte, spre binele popoarelor irakian și român, al păcii și colaborării internaționale.
CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Trei micuțe horticultoare — copil al oțelărilor hunedoareni
Foto : P. POPESCU

G.A.C. Santul Mic, raionul Oradea. Colectivista Livia Tekei, ultimistă, e fruntașă în brigada a II-a. Iată-o, la recolta orzului.
Foto : AGERPRES

În secția de etalonare — contori a Uzinelor „Grigore Preoteasa” din Capitală lucrează și tinăra Elena Dimboi. Iată-o în fotografie, în timpul lucrului.
Foto : AGERPRES

75.000.000 de... vorbe goale

Newyorkezii s-au trezit zilele trecute cu un uriaș panou, care le-a pus pe gânduri. Panoul instalat în centrul orașului, după toate regulile artei reclamelor, a provocat o mulțime de semne de întrebare. Opt portrete se afluau înșirate de-a lungul panoului. Lăpădara explicație lămură că e vorba de candidații la postul de președinte al S.U.A. Candidații la președinție, americanii au văzut destui. Atunci ce i-a pus pe gânduri? Ceva ieșit din comun chiar și pentru moravurile electorale de peste ocean. Cei opt candidați erau de fapt... șapte oameni, plus un cal. O mirioagă încorsată în niște hamuri, puțin speriată de obiectivul fotografic și carecun rușinat. Cetățenii au trecut cu ușurință un cal în rîndul candidaților la președinție, instalat tocmai între portretele lui Kennedy și Nixon? E adevărat — nu-i mult de atunci — că locuitorii unui oraș brazilian au ales un rinocer drept consilier municipal. Ba încă cu o imensă majoritate de voturi. Ca rinocerul să devină consilier municipal, s-ar putea să zicem că e posibil în mascarada electorală a unei țări capitaliste. Dar un cal președinte al S.U.A. — e mai greu. De pildă el nu știe să joace golf. Și mai sînt o sumedenie de inconveniente de ordin protocolar.
Atunci cu ce scop a fost pla-

sată această mirioagă printre cei ce dau tircoale Casei Albe? De vină sînt organizații țărăboiului electoral din S.U.A. Fără se, totuși, nici unul din cei ce în companie ambițioasă cal n-au protestat din pricina panoului. Au înțeles gîluzia: aliflucă că cursa spre fotoliul de la Casa Albă. Cine va ajunge primul în trap sau în galop? Fronasticuri se fac destule în ora aceasta. Și nu numai din simplă pasiune a pronosticului, ci în virtutea unui bine cunoscut „business” american... Lupta electorală se consumă deocamdată în sinul celor două partide. Apoi, urmează înfruntarea cea mare a celor doi candidați. Atunci țărăboiul electoral cu toate caraghiosurile lui caroghelești e în toi. Dar mai avem de așteptat puțin. Trebuie, în așteptare, să ne mulțumim cu un spectacol îndejuns de caplos: desemnarea candidaților celor două partide. Ziarul „Wall Street Journal” a hotărît în ajunul celor două congrese să pună la dispoziția cititorilor săi un „ghid comed” pentru a se descurca mai bine în fața unor asemenea evenimente. Ziarul folosește sistemul definițiilor. Vom cita cîteva:
„Sala congresului: o sală mare, folosită deobicei pentru licitații de vite, pentru expoziții de cai și pentru partidele de hochei pe gheață cu toate mirisurile sale specifice.
Candidat activ: om politic care vrea să fie desemnat și luptă cu înverșunare pentru desemnare și recunoașterea acestora
Candidat inactiv: acela care vrea să fie desemnat și luptă cu înverșunare pentru desemnare, dar afirmă că el depune această muncă numai pentru a salva țara de cea mai rea soartă cu putință — desemnarea altor candidați.
Platformă program: însușirea nemăntințită în istoria civinitului scris — sau, mai presus, după ultimul congres — de frate generos; grandilocvențe de invinuri vehemente și făgăduieli ezovive.”
Iată deci că deși competițiile prelectorale se desfășoară în arene sportive, ele sugerează mai degrabă imaginea bilicului. A unui bilci grotesc în care un Nae Cătoavencu pare un perso-

EUGENIU OBREA
(Continuare în pag. 4-a)

Ce meserie ți-ai ales?

În curtea Școlii medii nr. 3 din Constanța am întîlnit în urmă cu mai multe zile un grup de elevi ai claselor XI-a discutînd.
Dăduseră încă de dimineață proba scrisă la examenul de maturitate, dar tot discutînd uitaseră să mă meargă acasă, deși de mult trecuse ora prînzului.
Discutau despre ce vor face după ce vor primi diploma de maturitate, ce cale vor urma.
Mă voi înscrie la școala tehnică, spunea unul; eu vreau să lucrez imediat în producție — adăuga altul, eu mă înscriu pentru a da examen la facultate — spunea un al treilea.
Ce vei face după ce îți vei lua examenul de maturitate? Întrebarea adresată elevului Pirvu Gheorghe din clasa a XI-a reală a găsit un răspuns prompt: voi intra în producție. Vreau să muncesc la Șantierul Naval Maritim. L-am îndrăgit încă din anii trecuți; cînd făceam practica în producție aici.
Muncitorul Bucur Ion, lingă care am lucrat și care mă învățat să repar instalațiile mecanice ale vaselor aflate pe doc, mi-a spus că mă așteaptă la șantier, că meseria lui mai are multe taine pentru mine. Și eu vreau să le cunosc. De aceea aștept cu a-

țita nerăbdare ziua intrării mele în producție. De aceea, dar nu numai de aceea a adăugat Pirvu Gheorghe. Am aflat cu nespusă bucurie că așa cum s-a arătat la Congresul partidului, flota maritimă va fi înzestrată cu nave de 4.500 tone, nave de 10.000 tone, tancuri petroliere de 10.000 tone, precum și cu cabotiere de 1.100-1.500 tone. Gîndiți-vă cît de interesantă va fi mun-

văstă cînd trebuia să merg la școală, nu învățasem încă să scriu și să citeșc, dar acolo pe vas eram în lumea mea. Cunoșteam sala de mașini a vasului, mesteream toată ziua, îl ajutam cu ce puteam pe tatăl meu. De atunci mi-a rămas această dragoste pentru mașini. Acum termin școala medie. Deși am primit aici cunoștințe practice temeinice, deși practica în producție mi-a ajutat mult în

aprofundarea acestor cunoștințe, totuși nu mi-a dat calificarea în meseria pe care o îndrăgesc. Pentru a dobîndi cunoștințe mai multe de mecanică, pentru a mă specializa în această ramură am hotărît să mă înscriu la școala de marină, să urmez secția „mașini navale”. Ce voi face apoi? M-am gîndit și la aceasta: voi lucra în producție ca mecanic pentru a primi calificarea. căci am învățat în școală, în cadrul organizației U.T.M., în practica de produc-

ție, că drumul spre înalta ca-

O discuție după examenul de maturitate

DOINA NIȚESCU
(Continuare în pag. 3-a)

Cititi
pag. 2-a:
Brigadieri ai muncii patriotice
Vă cheamă șantierele!
(Continuare în pag. 3-a)

Brigadieri ai muncii patriotice VĂ CHEAMĂ ȘANTIERELE!

Nenumărați tineri timișoreni participă cu entuziasm la muncă patriotică pentru construirea unui mare strand de la marginea orașului. Foto: S. VIOREL

Pământurile acestea bătrâne, culcate la poalele munților Carpați, dobândesc marea a frumusețe nouă. Omul lucrează asupra naturii: aruncă peria verde a pădurilor peste colinele goale, își taie drum apelor, le stăvilește dincolo, înfloreste grădini și desfășoară panglicile canușii ale șoselelor din zăre în zăre, printr-o două șiruri de plopi. O parte din toate aceste prefaceri se datoresc și muncii noastre patriotice.

Adu-ți aminte de un sat pe care l-ai știut cândva și du-te să-l revezi. La marginea satului, ai să te oprești, nerecunoscând locurile: acolo e un teren sportiv; cînd s-a ivit? În centru neopărât ai să vizitezi noile apartări edilitare, în căpături cămin cultural, luminosa școală, abul dispensar medical. Cine le-a ridicat? Cine a curățat izvoarele, cine a pietruit drumurile, cine a înfundat în pământ stâlpii de susținere a rețelei electrice? Entuziasmul apocliptic nostru trede în sute de mil de ore de efort colectiv și volunțar. Munca noastră patriotică.

Cunoști strada aceasta din orașul în

care trăiești? O cunoașteai. De mult n-ai mai fost pe-aci. Șantierea blocurilor a cucerit spațiul căsuțelor scunde, surpate, bolnave. Cineva a trecut cărmăndu din mină în mină, a încercat molozul în roabă și l-a dus, a curățat cu lopata și mătura locul demolării. În curînd opt etaje vor strivi amintirea căsuței. Cineva, cînd pămînt cald, taluzînd, aducînd și resfirînd pietrișul mărunț, a gătit parcul cochet, răsîrit în cartierul nou. Trebuie să conștii că această „cineva” a dat dovadă de hărnicie, perseverență, pricepere. Unde e, că vrei să-l stringi mîna? Cam greu, hai, era mil de minți! Fă cunoștință cu ea: munca noastră patriotică.

Urmărește mișcarea trenurilor spre Hunedoara, spre Reșița, mișcarea acelor trenuri de marfă care transportă hrana metalică pentru cuptoarele de oțel. Vin din toată țara și se îndreaptă spre cetățile de foc ale siderurgiei românești. Privește-le în călătorie. Ce bînz amestec de lucruri din fier, de la roata cărușului de copil pînă la carosiera turismului-model 1930, și de la plesă de

gater scos din uz pînă la tîgia lepădată de gospodină... Prin urmare înțelegi că s-a bătut la usi, la mil de usi, că s-au cărcătat migălos, gospodărește, uzine și poduri, și pînă și în curți și magazii, înțelegi că s-au strîns alături, atrase de un fabulos magnet, tone peste tone de fier vechi în rugină, care a luat drumul Hunedoarei și Reșiței ca să devină oțelul nou și curat și puternic. Irezistibilul magnet cit țara întreaga de mare: munca noastră patriotică.

Dar acesta a fost un tablou prea static. Nu, nu, cine vrea să redea ceva din această grandioasă manifestare a conștiinței socialiste nu poate face abstracție de înfățișarea vie, concretă, a muncii patriotice. Adică nu poate face abstracție de cîntecele tinereții (nu prea academice armonizate), de pasul ușor, elastic (chiar și la cei mai puțin supli în fel de obișnuiți), de risul spontan (la tot felul de glume, mai bune, mai slabe) de fizionomia destinată (în ziua născușii). După orele de producție, noua strădanie este, paradoxal, simțită ca altceva, o activitate vecină cu excursia

și jocul. Cîteodată, dimineața de duminică și în conferință ambianță respectivă. Munca patriotică, în esență, este o explozie dirijată, o uragă răversare de energie călăuzită spre creație.

„Î-am vorbit ca și cum ai fi vreun plecid spectator, sau un ins trezit dintr-o îndelungată letargie, neștiutor de bucuriile și roadele acestei munci. De fapt însă tu, tinere cititor, ești tocmai unul dintre aceia care pul umărul la înnoirea pămîntului nostru. Orel pe care le consoci acestei activități se adună cu timpul meu, cu timpul lui; dăruite patriei, timpul și efortul individual devin valori socialiste.

Privești în timp, departe. Vii la munca patriotică pentru că vrei să apropii privilegiile uitătoare ale viitorului zugrăvite olt de împede de Congresul al III-lea al Partidului. Alături de teavă și tăi și tu le deschizi cale. Ele încetează spre tine nu lin, nu ușurel, ci zvicnit, în salturi continue, parcă în ritmul celui „hei-rup! — hei-rup!” metronom al tinereții tale de constructor.

ȘTEFAN IUREȘ

Studenti-brigadieri pe ogoarele G.A.S.

G.A.S. Târlățești. Cît cuprînsi cu ochii numai porumb. Cu frunzela ca niște semne săbii verzi, porumbul așteaptă sub dogoarea soarelui, fulgerarea grăjule a sapei, și iată că peste această mare verde, în care oamenii sînt cuprînsi pînă peste mijloc, flutură două steaguri. Vîntul le întinde purpura pe care sînt scris: „Brigada unită de muncă patriotică Universitatea „C. I. Parhon”.

În urma celor două steaguri, cu sapele pe umeri, înmăntașii cei o sută de studenți și studențe din anul I al Facultății de filologie București, Palmela, încep să lucreze lucrul paginilor țigărite și ochii sînt în derizajul înălțurii, în strîmțimea, acum să se deprindă cu sape și porumbul. Ștăgura la început, muncă începe să fie din ea în ce mai sigură. Peste locul unde norul undulea, la vrea trei sute de metri în fața celor două brigăzi, steagurile își resfiră purpura ca o chemare, ca un îndemnat.

Mergînd pe urmele brigadierilor, ofii rezultatele primului trei ore de muncă. Studenții Ristoasa Vasile, Clara Ionica și Dan Protopopescu au ajuns prima la capitală rîndurile.

După cîteva clipe de odihnă, ștăgura conștie că o sută de brigadieri cu roșnișii conștie. După alți cîteva ore de muncă cele două steaguri împingînd în bătaia vîntului, vestea că norvea o fost împlinită.

Zilele au scurs una după alta pe neștiință. Dar fiecare o trăiește intens, o plină de bucurie, de satisfacție.

Cu fiecare zi „cîștigăm” brigadierilor creștea, așa încît muncitorii gospodăria au în mîna că studenții au porumb să se întorească cu ei. Și un pămînt sînt studenții care rîndurile de țigărite, sub aspectul acceptației de țigărite, cite o normă și jumătate sau două.

Fiecare a învățat aici să fie și în gospodărie. Cîștigă pentru că nu se potrivește să fie aici și mai plînde și cu conștientul posibil revine tuturor. Cîștigă de înțelegerii, amănunțitului și spînzurii sînt realizate de ei la ștăgi. Seura după o zi de muncă, brigadierii adună disciplină în fața comandantului — existenta Elena Șerban — și analiză rezultatele, stabilește gospodăria sursile pentru ziua următoare.

Dar ziua de muncă continuă cu activitatea cultural-distractivă, cu citirea presii, cu jocuri și toată bună. Abia după ora sece o liniște pretentivă.

De o parte și de alta a ștăgii de parte în care sînt înțelegi faptele și numele celor mai distinși, stau cele două steaguri roșii ale brigăzii.

VALERIU FILIMON

Un grup de studenți de la Facultatea de fizică matematică a Universității „C. I. Parhon” din București au plecat la muncă patriotică la G.A.S. Bregodina, secta Mihăilești. În fotografie, inginerul șantierului Viaductului studenții lucrărilor pe care le vor face. Foto: N. STELORIAN

„Muncim pentru noi”

Calitativ omul în aceste zile în Timișoara a dorit să lucreze și este mai în oraș, în ser în primul rînd de șantierele de muncă patriotică. Șantierele de muncă au strîns strîns către șantierele din rîndurile orașului, îndemnat la o viață mai frumoasă participare, vîntul neașteptat al șantierului de la cetate — aliat, chiar în inima Timișoarei — indică călătorului că aici există o fărîșă pe lângă care nu poți trece nepăsător.

Și iată-l pe călătorul nostru privind cum se demolează zidurile greoaie ale unor vechi ziduri, înclăpăndu-și în această vreme cum vor arăta peste un an sau doi zile, blocuri de locuințe pentru oamenii muncii, apărîndu-se la urmele ce se vor înălța astăzi. Apoi, călătorul va merge spre vitralul stădion cu 35 locuri și în sfîrșit, la marginea pădurii, se înălțară intens la isprăvire șantierului tinereții cu o capacitate de 15.000 oameni.

Urmasii vesela coloză și alevilor ce s-au îndreptat spre pădurea verde, au ajuns pe șantierea de la strandul tinereții. Atmosferă obișnuită de șantier: șpongal betonierilor, forță, difuzoare, șirul neîntrerupt de oameni ce transportă cu țigări sau roabe pămînt: cîntec, glume, ientul înfundat al tirăscopului: pe scurt muncă entuziastă.

Aici via zilnic, de la începutul lunii mai, tinerii muncitori, elevi, studenți, funcționari, care dedică o parte a timpului lor liber muncii patriotice. Atmosfera optimistă, plină de elan de pe șantier este molipitoare, tonică. Am intrat în vorbă cu acești tineri brigadieri vechi și entuziaști, care, deși erau zgîrciți cu timpul, nu puteau totuși refuza o discuție cu un gazetar. Și mi s-a părut că cel mai firesc ar fi să începem cu o întrebare simplă:

— Pentru ce ați venit aici pe șantier?

Omul căruia i-am pus primul această întrebare s-a uitat la mine nîmît, dar chiar a încrunțat ușor din sprîncene. Înfașurarea lui îmi spunea limpede că întrebarea deșigur inutilă. Se uită la mine ca la un om care trăiește undeva, într-un turu de fildeș și nu în clorotul vieții noastre obișnuite. Oare mai era nevoie să-l întreb de ce muncește?

Brigadierul a pus cașmașa jos, apoi s-a recomandat — Foray Gheorghe, tăbăcar la Fabrica „Bernat Andrei” — și, fără să se grăbească, mi-a răspuns:

— Vedeti dumneavoastră, Timișoara este un oraș mare. Nu avem strand, și era mică,

și trebuia un strand pe potrivă. Au început lucrările — și pe urmașii arelora, transportarea pămîntului și turnării betonului s-a făcut apel la noi, la oamenii muncii, și dăm o mîna de ajutor în timpul liber. Și iată-mă, sistem sînt, să lucrez muncim în oraș, să ne îndrumăm viața noastră. Dacă în ceasta se poate și fără mări în vîntuși, dacă stă în puterea noastră să o facem, pînă de ce să n-o facem? N-o facem pentru noi?

Și scotind că răspunsul a fost clar. Foray a porumb să-și vadă mai departe de treabă.

De ce vin aici sute de oameni zilnic? De ce vreme de două luni în estativele șantierele s-au înregistrat 20.170 zile de muncă patriotică? De ce munca aceasta, făcută după orele de lucru este plină de elan? De ce vin zilnic muncitorii de la Tehnometal, Electromotor, Uzinele Metalurgice, „Nikos Beloianin”, Industria Lini și alte fabrici pe șantier?

Aceste întrebări le-am pus unor oameni intilniți în ziua aceea pe șantier.

— De ce? Imi întoarcă înțelegerea utemistul Risto Ion, lăcînt la „Tehnometal”. Întrebarea e foarte simplă și oricine poate să-și răspundă în câteva cuvinte. Partidul ne-a creat condiții minunate de muncă și de viață. Fabrica noastră s-a mărit și modernizat. Muncim în ateliere curate și săltoase. Muncitorii de la noi au căpătat locuințe în blocuri nou construite. Avem salariu bun, putem să ne satisfacem dorințele unei vieți bune, să mergem la teatru, la concertele simfonice, la club. Jucăm noi ieșii teatru, cîntăm în orchestră, citim cărți de la bibliotecă sau cumpărate de noi. Ducesem o viață demnă. Și totuși viața asta, tot ce vezi în jurul tău te face să nu poți sta nici o clipă de-o parte. Și vîi să dai o mîna de ajutor pentru ridicarea unei construcții care va fi a ta, care îți face viața mai frumoasă. Asta e.

Tot cu „de ce” a început și Jana Popescu, o fetișă de 15 ani, elevă a școlii profesionale textile.

De ce? Consider asta ca o datorie, ca o recunoștință față de patrie, față de partidul nostru, care mi-a dat posibilitatea să mă calific muncitore textile, să primesc la cîmin, să învăț de la profesori buni. Și pentru că am frați mai mici acasă, care de la toamnă, datorită grijii părintești a partidului, vor primi manuale gratuit.

Și așa, trecind de la un muncitor la un elev, de la un student la o profesoră, motiva-

rea prezentei activă și intensă a tinereții — și nu numai a lui — pe șantier capătă o mai mare greutate și profunzime. Un muncitor de la Uzinele metalurgice mi-a spus că unul din motive este acela că zece tovarășii și săi de muncă și-au luat examenul de maturitate după ce au absolvit școala șantier, iar acum se pregătesc pentru facultatea de mecanică avînd burșă de la uzină.

Teji cei cu care am stat de vorbă consideră prezența lor pe șantierea de muncă patriotică extrem de firească, ca un lucru intrat în tradiție, în viața de fiecare zi, în deprinderile personale. Toți aceștia socot contribuția lor modestă, cele câteva ore destinate muncii patriotice pe șantier, drept un prim recunoștință pentru realizările de pînă acum, pentru perspectivele pe care le-au deschis hotărîrile celui deal III-lea Congres al Partidului. Lucrul acesta, sentimentul nobil de recunoștință și dorința de a spori frumusețea orașului prin munca patriotică face parte din sentimentele cele mai sincere și mai firești și, sînt chiar și numai cîteva ore pe șantier, printre acești oameni, simți cu o aștină bucurie ce forță uriașă stă în voința tinerilor brigadieri ai muncii patriotice.

AL. GIRNEAȘĂ

Foto: AGERPRES

Ce așteptăm de la brigadierii muncii patriotice

Mărețul program de dezvoltare a economiei naționale, stabilit la cel de al III-lea Congres al partidului, prevede construirea unor importante obiective industriale, zeci de mii de apartamente și alte numeroase construcții social-culturale pentru oamenii muncii. În decursul anilor șenaltului cit și în anii următori, în care vor prinde viață obiectivele planului de perspectivă, regiunea Galați va deveni arena celor mai mari șantiere ale țării. Așa după cum se arată în raportul C.C. al P.M.R., prezentat la Congresul partidului de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în 1965 pe harta regiunii Galați va trebui să însemnăm cel mai mare combinat siderurgic al țării care se va întinde pe o suprafață de 800 hectare și va avea o capacitate de producție de 4.000.000 tone oțel anual. De asemenea, se vor construi combinatul forestier de la Focșani, o fabrică de zahăr și alte numeroase fabrici pentru industria ușoară și alimentară. Totodată este deja schițat un vast program de construcții de locuințe muncitorești și clădiri social-culturale ca: teatre, cinematografe, școli, dispensare, și altele. În agricultură se vor iriga în terasa Brăilei 80.000 hectare și se vor executa lucrări de îndiguri în lunca Siretului și a Dunării, care vor apăra agricultura în aceste părți ale regiunii noastre de calamitățile naturale: vor fi redat agriculturii circa 35.000 hectare teren, pentru care va fi nevoie să se efectueze săpături de 6.450.000 mc.

Sfatul popular al regiunii noastre așteaptă ca tinerii, constituți în brigăzi de muncă patriotică, să contribuie efectiv la desfășurarea muncii pe șantiere, să-i ajute pe constructorii la grăbirea ritmului de dare în folosință a obiectivelor în lucru, la realizarea acestora cu cheltuieli cât mai reduse. După calculele noastre, tinereții regiunii are posibilitatea să participe la lucrările necalificate pe diferite șantiere executat pînă în anul 1965 un volum de 20.000.000 ore muncă patriotică.

După aprecierea noastră, la construirea celor peste 16.000 de apartamente, bunăoară, brigăzile de muncă patriotică ale tinerilor pot efectua un volum de lucrări egale în valoare cu un procent de 2 la sută din valoarea totală a construcțiilor. Aceasta înseamnă enorm de mult dacă ne gândim că numai la construirea celor 9.500-10.000 de apartamente ce se vor înălța în orașul Galați, se vor putea construi în prezent în centrul orașului. Adică 4 blocuri a câte 48 apartamente fiecare. La ridicarea marelui Combinat siderurgic ca și la construirea Combinatului forestier și a celorlalte obiective industriale, tinerii vor avea de efectuat un mare volum de manipulari de materiale, amenajări de mari suprafețe de teren pentru șantiere; ei vor trebui să

participe de asemenea la crearea unei vaste rețele de linii ferate etc. În orașul Galați ca și în alte așezări din regiune, vor fi organizate o serie de acțiuni de sistematizare și modernizare. La toate aceste lucrări, brigăzile de muncă patriotică au în cel mai înalt grad datorită de a participa cu forța lor tinerească aducînd astfel însemnate economii cu care se vor putea deschide noi șantiere de înfrumusețare a orașelor și satelor noastre.

Într-un exemplu: numai la îndiguita zonei Măcineni — Nămolosa — Măicânești tinerii pot să efectueze prin muncă patriotică săpături în valoare de 3.100.000 lei.

Firește că toate acestea se vor putea realiza și depăși cu mult. Tinereții, așadar are un cuvînt greu de spus în înfăptuirea grandioaselor obiective. De la tinerii brigadieri se așteaptă acel răspuns entuziast, concretizat printr-o participare cit mai masivă la toate lucrările care pregătesc un viitor minunat regiunii noastre. Pentru aceasta, pentru ca munca lor să aibă cea mai mare eficacitate economică, sfaturile populare vor trebui să colaboreze mai strîns cu organizațiile U.T.M. pentru a transforma elanul tinerilor în suficienți de perspective mari ale viitorului. Într-o contribuție concretă cu rezultate directe, precise, vizibile.

Experiența de pînă acum ne-a arătat că deși s-au obținut rezultate bune în activitatea brigăzilor de muncă patriotică în unele locuri ea nu s-a desfășurat la înălțimea așteptată. De multe ori mobilizarea s-a făcut în pripă, iar alte ori deși a existat o mobilizare bună și o participare corespunzătoare, tinerii ajunși pe șantiere s-au trezit că nu au ce să lucreze.

După muncă, brigada învîdă un cîntec.

Valeriu Filimon

DE SEUR!

De la începutul anului și pînă în prezent cele 653 brigăzi utemiste de muncă patriotică din orașul Cluj au efectuat un număr de 177.000 ore muncă voluntară realizînd economii în valoare de 590.000 lei.

Pînă acum, cei peste 5.600 tineri organizați în 140 de brigăzi utemiste de muncă patriotică din raionul Birlad au efectuat — la întreținerea de drumuri și poduri, la plantări și lucrări de întreținere în pepiniera silvice, la realizarea unor construcții scoletice — peste 85.000 ore muncă patriotică realizînd economii în valoare de aproape 300.000 lei.

În primul semestru al acestui an cei aproape 60.000 de tineri din regiunea Pitești, care fac parte din brigăzi de muncă patriotică au redat agriculturii prin lucrări de îmbunătățiri funciare o suprafață de 624 ha teren și au executat lucrări de împădurire pe circa 1.300 de ha.

Tot prin muncă patriotică, tinerii au reparat drumurile pe o lungime de 450 km, au plantat sute de mii de pomi fructiferi în plantații masive la gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovășirile agricole și au crescit peste 1300 ha de iazuri.

La construcții, pomarii arborizilor, plantarea pomilor ornamental, crearea parcurilor de odihnă și a spațiilor verzi din incinta uzinelor, rafinăriilor și școlilor, din raionul Cluj au apori însemnat și l-au adus brigăzile utemiste de muncă patriotică.

De la începutul anului și pînă acum, mobilizați de organizații la U.T.M., tinerii au efectuat sute de mii de ore muncă voluntară, realizînd o economie de aproape 300.000 lei.

Principala acțiune întreprinsă anul acesta de către brigăzile utemiste de muncă patriotică din raionul Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară au fost împăduririle. Începînd de la 10 aprilie și pînă la 1 iulie brigăzile au plantat pe 128 hectare de teren peste 756.000 puieți de conifere. În același timp utemisti și tinerii au făcut lucrări de întreținere a arboretului pe o suprafață de 167 hectare și au curățat peste 620 hectare de pășune. Tot în această perioadă brigăzile de muncă patriotică din raion au colectat și predat I.C.M. peste 120 tone de fier vechi. Valoarea economiilor realizate de către brigăzile utemiste de muncă patriotică în primele cinci luni ale acestui an se ridică la peste 800.000 lei.

La muncă patriotică pentru înfrumusețarea orașului Tg. Mureș. Foto: AGERPRES

AL. GIRNEAȘĂ

Drum bun, prieteni coreeni!

Când au pășit pe peronul acestei gări, cu cântec în gură, erau niște copii cu suferințele războiului de durere, obsedați de zgomotul infernal al bombelor ce explodează, cu priviri pline de curiozitate. În patria lor, în depărtata Coreea, lăsaseră mormintele proaspete ale părinților lor, ruinele orașelor, apăsătoare amintiri ale zilelor agresiunii imperiale. Și anii au trecut. Copiii de ieri au devenit băieți și fete în pragul a 20 de ani, cu diplome de studii în buzunar, transmitând molipsitoarea viață a tineretii plină de satisfacții.

Emoționantă clipă este despărțirea de prietenii dragi, de orașul pe care l-au îndrăgit, de țara ce l-a primit părintește și pe care o păstrează în inimă. Priveau cu nesat, ocazional, străzile din București, clădirile, figurile oamenilor. Doreau să-și întipărească în minte imaginea în minte. S-au întâlnit cu prietenii coreeni, s-au îmbrățișat, și-au notat adresele și și-au făgăduit reciproc că-și vor scrie, că nu se vor uita.

Ri Ze Zang, un tânăr slab, cu ochelari, ne mărturisește că s-a despărțit cu greu de liceul în care a învățat — Liceul nr. 1, „Micoale Bălescu” din București.

— Anii de învățare în România — ne spune Ri Ze Zang — nu mi-au venit niciodată. Am cunoscut minunata literatură românească, pe Eminescu, Creangă, Sadoveanu, Arghezi. Dar mai mult decât orice am cunoscut sufletul minunat al poporului român pe care-l iubim nespus de mult, succesele sale în construirea socialismului. Imi voi aminti totdeauna de tovarășii români — profesori sau colegi — care cu răbdare ne-au ajutat să înțelegem greutățile învățării și să trecem cu succes examenul.

— Ce-și dorește să facă în România? — Pe lângă studiile de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie.

— Ce-și dorește să facă în România? — Pe lângă studiile de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie, dăruiește să se dedice studiilor de fizică și chimie.

Informații

La festivitățile organizate la Bagdad cu ocazia celei de-a 2-a aniversări a proclamării Republicii Irak, Republica Populară Română este reprezentată de o delegație condusă de tov. Aurel Mălinșan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Române.

Ministerul Învățământului și Culturii împreună cu Uniunea Artiștilor Plastici din R.P. Română a organizat de curând o expoziție de artă plastică pe prilejul celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român.

Deschisă în mai multe săli, această expoziție a produs un viu interes în rândul oamenilor muncii fiind vizitată până acum de peste 125.000 de persoane.

(Agerpres)

lune o fabrică de aparate de radio. Aș vrea să lucrez acolo.

Cion Cion Pu ne mărturisește alte proiecte de viitor. Băiatul acesta vâlnic a devenit laminarist. Meseria a învățat-o la școala profesională de pe lângă Uzinele „Republica”. Acolo a văzut pentru prima dată în viața lui cum orată un laminar. Și tot acolo a învățat să-l stăpânească. N-a fost ușor. La început nu înțelegea explicațiile tehnice. Dar a simțit alături umărul de frate al tineretului român. Rezultatul? Diploma de merit cu care a absolvit școala profesională spunea totul.

— Acasă, în Coreea, se construiesc laminari în- gâșii Phenian. Vreau să muncesc la construcția lui și apoi în halele lui uriașe... Pak Sin Gu se reîntoarce în patrie electrician. A învățat meseria la Trusul „Electromontaj” iar la Uzinele „Tudor Vladimirescu” s-a specializat în instalația electrică a troleibuselor. În germanianul cu care a pornit către patrie se află un vraf de cărți românești.

— Ce să nu uit limba română... Pak Bo Ok visează să devină arhitect, să deseneze pe foaie de calc zidurile noulor orașe coreene, iar apoi sub ochii ei aceste ziduri să se ridice către înaltul cerului. Dar Pak Bo Ok e zgârcit în dezvoltarea proiectelor de viitor. În schimb, doarește să vorbească despre recunoștința ei față de poporul român în mijlocul cărora a trăit oțără ani și care l-a înconjurat cu dragoste fraterească pe tinerii coreeni.

— Nu mi se va șterge niciodată din suflet amintirea acestor ani — spune emoționat Pak Bo Ok.

— După câteva zile de călătorie, tinerii coreeni vor fi din nou în țara dimineților liniștite”. Dar de la mi și mi de kilometri distanță se vor simți întotdeauna apropierea de poporul român.

M. RAMURĂ

Copiii petrec o vacanță plăcută pe litoralul Mării Negre.

Foto: I. AGERPRES

Examenul a fost trecut cu succes

(Urmare din pag. 1-a)

fel, treptat, treptat toți membrii brigăzii au început să deprindă operațiunile cheie care se cer în meseria lor.

Dar asta nu era suficient. Ca să reziste un contor electric de pildă, trebuie să folosești aparate de înaltă precizie, să faci calcule matematice complicate, să ai cunoștințe teoretice de fizică, chimie etc. Or, din acest punct de vedere trebuia în brigadă nu mergeau prea bine. Unii tineri nu știau să rezolve ca lumea nici măcar o împărțire simplă, dar să folosească rigla de calcul. Trebuia așadar, ca tinerii să se apuce de învățare, să meargă la liceul seral,

să-și continue studiile întrerupte. Și să muncească și să învețe în același timp, nu este de loc un lucru ușor. Iată de ce cind un tineri îi se amintea că trebuie să învețe, a ceea ce se cam codeau. Unii susțineau chiar că se vor „descurca” și fără prea multă învățare. Viața le-a demonstrat însă contrariul. Într-o zi, utemistul Zoltan Gyeregi verifică un contor electric trifazic. Oricum îl supă, oricum îl învitate, contorul nu funcționa normal. Zoltan s-a dus atunci la comunistul Iosif Szöke.

— Ioska, dă-mi o mină de ajutor. Nu știu ce are contorul ăsta. Nu înregistrează cum trebuie consumul de curent.

Iosif Szöke cercetă cu atenție contorul. Apoi i se adresează lui Zoltan.

— Cred că are ceva la bobină. Dar ca să fii sigur fă-mă întâi calculul consumului de energie. Vezi cât curent înregistrează într-un minut. Înmulțești apoi amperii cu volții, puterea cu timpul și mai faci niște socoteli ca să poți afla energia...

— Cum e nevoie chiar de atâtea socoteli? întrebă Zoltan nelămurit.

— Păi, tu ce-ai crezut? Altfel nu poți să afli cât curent trebuie să înregistreze contorul!

Zoltan luă o coală de hirtie, un creion, se duse într-un alt colț al atelierului și începu să socotească. După vreo jumătate de oră, comunistul Iosif Szöke se apropie de Zoltan și-l întrebă:

— Ei, cum merge? Ai aflat? Zoltan Gyeregi, mototoli hirtie o aruncă într-un coș și răspunde supărat.

— Nu merge Ioska. Nu știu să fac asemenea socoteli. Fă-le tu cu rigla.

Iosif Szöke îl privi cu compătimire și-l răspunde:

— Eu îți le-ai face, Zoltan dragă, dar acum am alte treburi. Dar tu de ce nu înveți? De ce nu vrei să te înscrii la seral?

— Mi-e greu Ioska, să muncesc și să înveț în același timp. Dar după cum ai văzut

și tu fără învățare, fără cultură nu poți să devii un muncitor adevărat.

Din asemenea întâmplări Zoltan Gyeregi ca și alți membri ai brigăzii au tras concluzia că trebuie să învețe neapărat, că fără temeinice cunoștințe de cultură generală, nu pot deveni buni meseriași. La loc de cinste în programul de activitate al brigăzii se află acum acest obiectiv: Fiecare tânăr din brigadă este obligat să învețe, să-și completeze studiile de cultură generală. Este o dovadă în plus că tinerii au înțeles necesitatea de a învăța, au înțeles că muncitorul zilelor noastre, muncitorul societății socialiste trebuie să fie un om cult.

— Angajamentul nostru, spune comunistul Iosif Szöke, este ca toți tinerii din brigadă să devină fruntași în producție, să aibă o comportare exemplară în viață și societate. Iar pentru aceasta avem nevoie de învățare, de cultură. Așa ne cere viața.

Și tinerii s-au apucat de învățare. Trei dintre membrii brigăzii, comunistul Iosif Szöke, utemistul Bela Ternei și utemistul Atila Șarosi sînt deja elevi la liceul seral. Sesiunea de examene l-a găsit membrii brigăzii pe toți. Ei au dovedit astfel că este de deplin posibil să muncești și să înveți în același timp. Urmând exemplul acestora și ceilalți membri ai brigăzii se pregătesc intens să-și completeze studiile în noul an școlar. În aceste zile în brigadă au loc discuții tot mai aprinse cu privire la necesitatea învățării. Pentru a pregăti cât mai bine examenul de admitere la seral, ce urmează să dea în toamnă între membrii brigăzii s-au statornicit, ca și în producție, spiritul de întruajutorare. Ceii care au acumulat deja o anumită experiență în munca de învățare le împărtășesc celorlalți din cunoștințele lor, li ajută să-și organizeze cât mai bine studiul individual. Preocuparea tinerilor pentru îmbogățirea cunoștințelor și de cultură generală, a ridicat activitatea brigăzii acum, după Congresul partidului, pe o treaptă mai înaltă.

Azi, start în „Cursa Științei”

Cei mai buni cicliști ai țării, în frunte cu membrii lotului olimpic, vor lua astăzi startul în cea de-a 13-a ediție a tradiționalei competiții ciclistice „Cursa Științei”. Prima etapă se va desfășura pe un circuit în jurul „Casei Științei” cu începere de la ora 17. Festivitatea de deschidere va avea loc la orele 16.30. Concuranții vor parcurge de 16 ori un traseu în lungime de 5 km. care va trece pe la „Casa Științei”, Arcul de Triumf, Fintina Miorița, str. dr. Minovici, Piața Științei. Cunoscuții cicliști G. Moiceanu, Gh. Galcișcă, A. Șelaru, I. Cosma, I. Stoica, au cele mai mari șanse în această primă etapă în care sprinterii pot să se afirme și să-și creeze un avans substanțial.

Vineri cursa continuă pe traseul București—Cîmpulung Mușcel cu o etapă de plat în lungime de 165 km, iar sîmbătă în etapa a III-a caravana ciclistă va parcurge distanța Cîmpulung Mușcel—Orașul Stalin (108 km). În cursul acestei etape cicliștii vor avea de înfruntat urcușul foarte dificil de la Bran. Ultima etapă, a IV-a, se va desfășura duminică pe ruta clasică: Orașul Stalin—București (170 km).

(Agerpres)

Sosirea în Capitală a unei delegații a poporului coreean

Miercuri dimineața a sosit în Capitală o delegație a poporului coreean, condusă de Sin Hya Zin, adjunct al ministrului Învățământului și Culturii din R.P.D. Coreeană, care va participa la manifestările prilejuite de plecarea spre patrie a copiilor coreeni care au învățat în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățământului și Culturii, funcționari superiori din Ministerul Învățământului și Culturii și Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai C.C. al Crucii Roșii și ai C.C. al U.T.M.

Au fost prezenți Kim Ben Dik, ambasadorul R.P.D. Coreene la București și membri ai ambasadei, precum și elevii și studenții coreeni care învață în București.

În cursul dimineții membrii delegației, însoțiți de Kim Ben Dik, ambasadorul R.P.D. Coreean la București, au făcut o vizită la Ministerul Învățământului și Culturii, unde au avut o întrevedere cu Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățământului și Culturii.

După-amiază delegația poporului coreean condusă de Sin Hya Zin, adjunct al ministrului Învățământului și Culturii din R.P.D. Coreeană, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Patriei.

La solemnitatea au fost prezenți Constanța Crăciun, N. Roman, secretar al C.C. al U.T.M., dr. Florica Bagdasar, vicepreședinte al C.C. al Crucii Roșii, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Sfatului Popular al Capitalei, ofițeri superiori.

Au fost de față ambasadorul R.P.D. Coreean la București, Kim Ben Dik, și membrii ambasadei.

(Agerpres)

Telegrame externe Declarația generală a sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — TASS transmite: În declarația generală a sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii se spune printre altele:

1. Trăim în prezent unul dintre cele mai mărețe momente istorice ale mișcării de eliberare, cînd pentru prima oară presunerea maselor populare se face simțită concomitent în întreaga lume.

2. Din momentul creării mișcării noastre, milioane de oameni de pretutindeni — din Asia, Africa, Europa, America și Australia au luptat pentru pace împreună cu toate popoarele țărilor socialiste și noiilor țări independente. Aceasta este o luptă grea. În multe țări partizanii păcii sînt persecutați și uncori sînt supuși unor torturi care le aduc moartea. Cu toate acestea mișcarea forțelor păcii crește vertiginos și rapid și activitatea ei devine tot mai intensă.

Recentele evenimente din Coreea de Sud, Turcia și Japonia trebuie să slujească drept exemplu tuturor. Lupta curajoasă pentru independență a unor mari popoare din Africa a sîrnat admirația întregii lumi. Popoarele și tineretul se pronunță pentru pace. Lupta unită a tuturor acestor forțe împotriva forțelor războiului și colonialismului deschide drumul spre pace.

Dezarmarea totală și coexistența pașnică sînt realizabile atîta timp cît dreptul popoarelor la independență și la

respectarea deplină a suveranității lor în domeniul economic și politic nu va fi pe deplin asigurat.

Ținînd seama de acestea Biroul Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele din toate țările să lupte pentru realizarea următoarelor țeluri apropiate:

1. Convocarea unei largi conferințe a tuturor statelor pentru dezarmare.

2. Pregătirea în prezent a planurilor de trecere a economiei de pe picior de război pe picior de pace.

3. Interzicerea experimentării tuturor armelor nucleare.

4. Interzicerea zborurilor avioanelor care poartă armă nucleară — întrucît acestea, prin urmarele unui accident, constituie o posibilă sursă evidentă de dezlănțuire a războiului.

5. Respectarea strictă a normelor dreptului internațional în ce privește abuzurile avioanelor deasupra teritoriilor străine.

6. Lichidarea tuturor bazelor militare de pe teritorii străine.

7. Anularea tuturor pactelor militare și a misiunilor militare legate de acestea.

8. Inetarea tuturor acțiunilor agresive — politice, militare, economice — care încălcă suveranitatea țărilor și care creează un pericol pentru pace.

PE SCURT

NEW YORK. — După cum transmite corespondentul agenției Associated Press, la 18 iulie ora 15 (ora locală) va avea loc o sesiune a Consiliului de Securitate al O.N.U. pentru discutarea situației create în urma acțiunilor agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Cuba, acțiuni care implică o amenințare pentru pacea și securitatea generală. Sesiunea Consiliului de Securitate este convocată la cererea guvernului cuban.

BERLIN. — La 13 iulie a fost publicată în ziarul „Die Welt” de la Berlin, o scrisoare adresată de Hans Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germaniei și președintele Comitetului pentru problemele unității Germaniei.

MOSCOVA. — La 13 iulie N.S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a primit delegația Sindicatului național al marinărilor din S.U.A., în frunte cu Joseph Curran, președintele acestui sindicat și vicepreședinte al A.F.L.C.I.O.

Între N.S. Hrușciov și activiștii sindicali americani a avut loc o convorbire prietenească.

MEXICO. — În numărul din mai—iunie 1960 al revistei latino-americane „Cuadernos Americanos” care apare în Mexic, a apărut comunicarea acad. Tudor Vianu „Caracteristicile specifice ale literaturii române” înrîtă la Colocviul internațional de civilizații, literatură și limbi române, (București, septembrie 1959).

Inchiderea lucrărilor celei de-a II-a sesiuni a Comitetului administrativ al Uniunii internaționale a sindicatelor lucrătorilor din comerț

Miercuri la amiază au luat sfîrșit lucrările celei de-a II-a sesiuni a Comitetului administrativ al Uniunii internaționale a sindicatelor lucrătorilor din comerț (Departament profesional al Federației Sindicale Mondiale).

În continuare a ordinea de zi, Dumitru Usturoi, secretar al Uniunii internaționale a sindicatelor lucrătorilor din comerț, a prezentat raportul asupra proiectului de buget al uniunii pe anul 1960, iar Laszlo Ligeti (R. P. Ungară) a expus raportul comisiei de cenzori. Comitetul administrativ al uniunii a aprobat în unanimitate cele două rapoarte.

Sesiunea a adoptat apoi în unanimitate rezoluția generală cu privire la activitatea de viitor a Uniunii internaționale a sindicatelor lucrătorilor din

comerț; rezoluția cu privire la acțiunile lucrătorilor din comerț pentru revendicările lor economice și sociale, pentru dezarmare și pace; un mesaj de solidaritate cu lupta eroică a poporului din Cuba împotriva unei invazii agresive ale imperialiștilor din S.U.A.; un mesaj de solidaritate cu oamenii muncii din Italia, care luptă împotriva neofascismului și a forțelor politice care-l sprijină și un mesaj prin care se condamnă intervenția în Congo a forțelor armate belgiene și amestecul în treburile interne ale statului Congo.

Cuîntul de închidere a sesiunii a fost rostit de Pierre Delon, vicepreședinte al Uniunii internaționale a sindicatelor lucrătorilor din comerț.

(Agerpres)

Însemnări dintr-o călătorie în Cuba

Ce meserie ți-ai ales?

(Urmare din pag. 1-a)

împun cunoașterea, stăpînirea celor mai moderne mijloace de producție. Totodată acești elevi sînt conștienți și de faptul că orice muncitor trebuie să fie un om cult, cu cunoștințe multilaterale. De aceea, ei intrînd în producție nu renunță la învățare, ci dimpotrivă, continuă munca de studiu, se vor pregăti pentru a intra în facultate să devină ingineri pricepuți, capabili să minuiască și să conducă cele mai perfecționate mașini și agregate, cele mai avansate procese tehnologice.

Coman Dragoș este un elev ca și ceilalți, bun la învățatură, are media 8. La desen este însă cel mai bun. Unchiul său, zidar de meserie, ca și profesorii săi l-au îndrumat către școala tehnică de arhitectură. La început, deși își dădea seama că-l place să deseneze, să facă planuri, nu prea înțelegea cum poate fi el ca tehnician arhitect folositor societății.

— Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congres de tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej — mi-a arătat clar perspectiva — spunea elevul Coman Dragoș. În următorii

șase ani se vor construi circa 300.000 de apartamente. Aceste locuințe, așa cum se arată în Raportul la Congres, se vor construi pe bază de proiecte, adaptate specificului local. Mă voi număra și eu printre cei care vor traduce în viață aceste directive, în orașul Constanța, în întreaga Dobrogea.

A vorbit elevul Coman Dragoș în fața construcției podului de la Hirsova — prevăzută a se realiza în perioada școlarului. Și de construirea podului în zona Brăila — Măcin.

„Gînduri frumoase, mărețe. Este impresionantă dragostea elevilor față de muncă, dorința lor de a face parte din marea armată a muncitorilor calificați din țara noastră, din marea armată a producătorilor bunurilor materiale.

Acești elevi au fost astfel educați de școală, încît au înțeles pe deplin că de drumul pe care și-l vor alege în viață așum, la absolvirea școlii medii, depinde rostul vieții lor întregi. Ei au înțeles că nu pot merge decît în sensul dezvoltării economiei noastre și de aceea hotărîrea lor e de a se califica treptat prin școala producției.

În Cuba, la 8.000 de kilometri de coasta Europei, Oceanul Atlantic scaldă zidurile unor mohorite cetăți spaniole. În romanticul decor tropical, zidurile acestea par niște sinistre vedenii ce-ți dau fiori. Timp de secole din aceste cetăți au ieșit soldații cu coifuri de fier și cu bărbi de țapi, și l-au vînat prin pădurile tropicale pe oamenii cu pielea arămie ca pe niște fiare.

Pe cheiuri stau înșepete, înfipte pe jumătate în pămînt, ruginitie, greoaie țevi de tun sub amenințarea cărora Cuba a trebuit să îndure atîta vime lanțurite. Sint guri de tun pe care nu mai știi dacă le-au lăsat aici, plecînd, generalii spanioli, sau le-au adus soldații Statelor Unite ale Americii care le-au luat locul.

Sint relieve ale istoriei, împăstriate pe pămîntul Cubei ca pe un clmp de luptă. Pe orice clmp de luptă însă cele mai multe și mai vizibile sînt mormintele proaspete, mormintele celor care au căzut ieri, a căror amintire plutește încă în aer.

Abia ieșită din luptă, Cuba eliberată s-a grăbit să-și numere martirii, să-și identifice eroii. Și s-au umplut pietrele cimitirelor, răsucile drumurilor și zidurile caselor cu numele celor ce-au căzut. În închisori, în acțiunile conspirative, în lupte, revoluția cu-

bană a dat 20.000 de martiri. Au fost bătute în cuie în tăcere îndoliată a mamelor și a prietenilor, sub privirile pline de venerație ale necunoscuților, 20.000 de plăci de marmură pe care sînt săpate cuvintele „In memoriam”.

Pe prima am văzut-o într-un amurg, pe o șosea de unde priveam cu inima utemistului și începînd în larg, solzii științietorii ai oceanului. Însoțitorii mi-au arătat atunci, ghemuiti în țarba de la marginea șoselei, o femeie învîlăuită în negru. Fruntea li atîngea ugor o lespede de platură pe care, cu litere negre, scria în marmură: „In memoriam”. În acest loc a fost asasinat la 4 martie 1958 tînărul revoluționar Rogelio Paredes. Familia și tovarășii nu-l vor uita niciodată.

„La Universitatea din Santa Clara treceam veseli din sală în sală, prin laboratoarele de științe naturale unde studenții ne arătau, glumind broaștele testoaie din Marea Caraibelor, ale căror carapace pot acoperi o colibă de pescari. Am intrat apoi într-o cameră în care toată veselia a pierit. O cameră simplă, aproape goală. Pe pereți erau tablouri în rame negre. „Sanctuarul martirilor” — mi-a șoptit ei-nura Erau figuri de tineri de 18 ani surzătoare, senine. M-am oprit în fața unui tablou atras de doi ochi largi

și curaja ca însuși cerul Cubei. „E Abel Santamaria — mi-a șoptit aceeași voce. Înaintea de a-l uicide, l-au scos ochii...”

„Priveam într-o zi clădirea albă, somptuoasă, a palatului prezidențial din Havana. În inserare vedeam parca umbrele marilor bărbați ai Cu-bei — Antonio Maceo, Jose Marti, Azeem foșind umbrele spălăcite ale atîtor „seniori” ce n-au lăsat nici o urmă în istoria țării. Parcă aluneca un braț neagră a trădătorilor de patrie. Dar iată că pe o placă de marmură, la intrarea palatului, cineva îmi arată cu degetul un șir lung de nume intrate în istoria Cubei abia la 13 martie 1957.

În noaptea aceea, în timp ce un grup de studenți ataca U-niversitatea și altul clădirea postului de radio, aici tinerii al căror nume e săpat pe această placă de marmură, încercau să ia cu asalt prima instituție în Capitală. Au fost împușcați în plin salt, ca niște pantere tinere, înainte chiar de a mai atinge pămîntul.

Çiți fiți bunii ai Cubei, dîntre care unii încă copii, nu au pierit în aceste salturi disperate spre beregata călătorii? Çiți n-au căzut răpuși de glonț suragumăti de spînzurători, în aceste încercări nobile dar fără nici o șperanță? Unii dintre ei ieșeau în stra-

perialiști, de călăi, de trădători. Le răsfoiau fișec, cu o ușoară reverie, așa cum o gazdă îți arată albumul de familie. Dar aceste caiete colorate fuseseră tipărite în timpul tiraniei, noaptea, pe ascuns, într-un garaj cu ustensile de licean amator, apoi, lipit de pielea asudată, purtate pe străzile păzite de detectivii lui Batista și strecurate pe sub uși, în cutiile de poștă, în miștile oamenilor.

Unul dintre ei îmi tot șoptea ceva la ureche arînd spre cel mai tînăr. „Veteranul redacției” — a spus el pînă la urmă cu voce tare. Acest veteran avea în jurul a 18 ani, dar era atît de firav, de copilăros, că nu părea să fi absolvit nici clasa a IV-a de liceu. Mi s-a părut că e o glumă colegială și încercam să-l zimbesc veteranului consolator. Dar nimeni nu ridea. Iar băiatul privea neîmburcat, cu niște ochi mari, liniștiți, gînditori, cu un nu știu ce matur, ca în parcurile în care toți oopații au început să ruginescă. Cînd avuseseră timp bănuiesc că sînt veteran, să acumuleze ani de luptă ilegală, să-și făurască acest trecut romantic de difuzor al ziarului comunist de tîneret ocultat în sute și sute de nopți moartea care li plîndea la ficerea pas? Cînd a avut timp această micuță echipă de adolescenți să capete aerul a ceea ce vechi gazetari, care n-au nevoie pentru munca lor pasionantă, închinată revoluției, decît de un scaun, de un colț de masă și un linotip care să toarne în plumb cuvintele și ideile lor inspirate de idealurile clasei muncitoare?

La închiderea Congresului Tineretului Socialist a fost un moment de adică solemnitate cînd s-au rostit numele celor cinci membri ai Organizației, decorați cu înalte distincții pentru activitatea lor ilegală. Mărturisesc că o neobișnuită emoție m-a cuprins cînd printre cei cinci l-am văzut și pe Virgilio Martinez — mîlc veteran de la „Mella”, băiatul acela cu ochi calmi, gînditori, maturi, pe pieptul căruia tovarășii au prins „Ordinul Martirilor”.

„De la Santiago de Cuba capitala provinciei Oriente și pînă la Havana, sint 1.000 de kilometri. Acesta a fost drumul revoluției cubane. Ea e crescut și s-a călîit în leagănul aspru al Sierrei Maestras. Întocmai ca acei eroi legendari care trăiesc în singurătate, alăptăți de lupoaice, pînă cînd brațul poate ridica vîntul duganului cu care trebuie să răpună pe balaur. Am urcat drumurile abrupte ale munților pe care a coborît acum un an și jumătate Cuba din drumurile nu oculesc înălțimile nu le evită prin serpentine, ce le urcă pieptiș și le coboară bruscu, învîluindu-se sus, pe stînci, în nori de praf alb și tîind în vîrte ape repezi și mlaștini noaptoase. Sint parcuri drumuri grăbite, ce n-au avut timp să oculescă, dornice să ducă cît mai repede spre inima țării pe eliberatori.

După o călătorie de 5 ore de la Santiago, convoiul de jupouri oprește într-un defileu larg ce o pălărie țărănească de paie. Defileul e înecat de

DUMITRU POPESCU

(Continuare în pag. 4-a)

De peste hotare

Opinia publică condamnă noua acțiune provocatoare a S. U. A.

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS transmite: Conferința de presă din 12 iulie a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, se află în centrul atenției ziarelor din Cairo.

Condamnă noua provocare a clictii militariste americane împotriva Uniunii Sovietice, ziarul „Al Gumhuria Garidat Aş Saab” scrie: „Statele Unite au săvârșit o nouă crimă. Incidentul cu cel de-al doilea avion american de spionaj doborât, care a încălcat spațiul aerian al Uniunii Sovietice, demonstrează că S.U.A. urmărește în continuare scopuri agresive și că președintele S.U.A. sfidează din nou întreaga lume...”

DAMASC 13 (Agerpres). — TASS transmite: Toate zărele publică expunerea declarațiilor lui N. S. Hrușciov la con-

ferința de presă în legătură cu violarea de către un avion american „RB-47” a spațiului aerian al Uniunii Sovietice. Zărele publică: „Al-Vahda” — „America și aliații ei organizează provocări căutând să dezlănțuie un conflict militar. Asigurările lui Eisenhower în ce privește încetarea zborurilor de spionaj nu au nici o valoare”.

DELHI 13 (Agerpres). — Comentând noua încălcare a frontierei sovietice de către un avion american, ziarul „Nav Bharat Times” scrie la 13 iulie într-un articol redacțional: „Distrugea avionul american „RB-47” deasupra apelor teritoriale sovietice a demonstrat că S.U.A. nu are renunțat încă la acțiunile care au zădărnicit conferința la nivel înalt.

Din lupta studenților Americii Latine pentru libertate și o viață mai bună

„Cuba — da, yankeii — nu!”

MEXICO CITY.— După cum relatează agenția U.P.I., la 12 iulie circa 5.000 de studenți au manifestat în marea Piață a constituției din capitala mexicană împotriva presiunilor exercitate de guvernul S.U.A. asupra guvernului mexican, în problema relațiilor sale cu Cuba. La 9 iulie, Departamentul de Stat a cerut „explicații” ambasadorului mexican în Washington în privința declarațiilor făcute în parlamentul mexican de Emilio Sanchez, președintele Comitetului permanent al congresului, care, în aplauzele celorlalți parlamentari, exprimese simpatia poporului mexican pentru cauza dreptății a poporului cuban în lupta sa împotriva imperialismului nord-american.

Purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat, Lincoln White, a declarat cu acest prilej că guvernul S.U.A. face „cercețări” pentru a stabili dacă declarația lui Sanchez reprezintă și punctul de vedere al guvernului mexican.

Manifestanții, care au demonstrat și în fața ambasadei S.U.A. strigând „Cuba — da, yankeii — nu”, au ars un drapel american. Poliția a atacat pe demonstranți cu bombe lacrimogene și a arestat șapte persoane; mai multe persoane au fost rănite.

Primul ministru britanic interpelat în Camera Comunelor

LONDRA 13 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, ședința din 12 iulie a Camerei Comunelor a oglindit indignarea generală care a cuprins Anglia după ce se aflase că bazele americane de pe teritoriul Angliei sînt folosite pentru zboruri de spionaj provocatoare ale avioanelor americane deasupra teritoriului sovietic.

Deputații — laburiști și reprezentanți ai altor partide — au pus primul ministru numeroase întrebări referitoare la participarea guvernului englez la aceste acțiuni provocatoare.

Primul ministru englez a spus printre altele că din momentul încheierii acordului între Attlee și Truman referitor la folosirea acestor baze, „între noi și americani a existat o bună înțelegere în ce privește desfășurarea activității în domeniul spionajului.”

El a adăugat totuși că a avut intenția să mai discute cu americanii în această problemă.

Laburistul Warbey l-a acuzat pe primul ministru că este un pion al Pentagonului. Răspunzînd lui Warbey, Macmillan a încercat să se dezvinovătească prin aceea că majoritatea membrilor Camerei Comunelor a considerat că este necesar să existe o apărare anglo-americană comună.

Liderul laburiștilor, Gaitskell, l-a solicitat pe primul ministru să facă o declarație referitoare la nota sovietică de protest în legătură cu zborul de spionaj al avionului „RB-47”, doborât de un avion de vînătoare sovietic la 1 iulie.

Răspunzînd interpelării lui Gaitskell, Macmillan însă nu a făcut decît să comunice Camerei Comunelor conținutul notei sovietice din 11 iulie.

U.R.S.S. cere convocarea de urgență a Consiliului de Securitate

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: La 13 iulie A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a adresat președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U. o telegramă în care îl aduce la cunoștință rugămintea guvernului U.R.S.S. de a se convoca de urgență Consiliul de Securitate pentru examinarea problemei cu privire la „noile acțiuni agresive ale aviației militare a S.U.A. împotriva Uniunii Sovietice, acțiuni care pun în pericol pacea generală”.

Necesitatea examinării fără întârziere a acestei probleme, se spune în telegramă, este determinată de faptul că în cursul zilei agresive ale avio-

RIO DE JANEIRO.— După cum relatează agențiile de presă, Uniunea națională a studenților din Brazilia a publicat o declarație în care sprijină pe poporul cuban în lupta sa pentru libertate.

Pentru un învățămînt progresist

GUATEMALA-CITY.— După cum transmite corespondentul din Guatemala-City al agenției Prensa Latina, zilele acestea au avut loc acolo o demonstrație și un miting de protest împotriva poliției guvernului Ydigoras Fuentes și în sprijinul grevei generale a cadetilor de dactilografie și studenților din Guatemala care continuă de aproape o lună. Greviștii cer repunerea în vigoare a legii progresiste cu privire la cadrele didactice, abrogată după răsturnarea guvernului democratic al lui Jacobo Arbenz.

La demonstrație și la miting au participat 50.000 de oameni.

Luînd cuvîntul la miting, Carlos Estrada, secretar al Asociației studenților a calificat politica guvernului față de cadrele didactice „o crimă împotriva culturii țării noastre”.

Insemnări dintr-o călătorie în Cuba

(Urmare din pag. 3 a)

o vegetație sălbatică și a atât de neled că pare un fund de mare secăt. În zare se profilează siluetele elegante ale palmierilor sălbatici. Pe cer planează ampu păstăie munților — Auzas. E liniște ca pe un cîmpe de bătaie unde osemintele au fost năpădite de buruienii.

— Frontul II, anunță cineva. E Sierra Cristal, frontul II al revoluției, bivouacul armatei comandantului Raul Castro — fratele premierului cubanez. Piciorul lovește prin iarbă cu un sunet sec, o cutie de conserve, un cartus. Într-o curte plină de portocali, ale căror flori au nins pămîntul în singurătate și tăcere, sînt ghemuită o colibă: aici a fost comandamentul. Pe aproape sînt urmele aerodromului, iar într-un lăminis zac resturile unui avion doborât.

Cîteva mii de muncitori și țărani s-au închis de bună voie pentru un an de zile în această uriașă termită de piatră. Trăiau săpămîni întregi numai cu miezuri aere de portocale verzi și cu trestie de zahăr. Aveau împotriva-le înfruntat stat cuban. Erau bombardati și asaltați neîntrerupt, amenințați în fiecare clipă cu moartea cea mai groznică. Ce forță l-a făcut să reziste și să învingă? Toate atacurile regimentelor înarmate pînă în dinții ale lui Batista se sfîrșeau în tîndării la porțile de piatră al Sierrei Cristal, apărate de acești țărani și muncitori flămînzi. Plecați de la casele lor ca să elibereze țara. N-aveau nici arme, nici muniții. Toate armele și munițiile cu care au luptat, au devenit ba chiar și avioanele și le-au smuls singuri din mîna înarmucului.

În fața mormintelor simple ale acestor soldați înșirate pe potecile abrupte, muntji înșirai par confundat într-o adîncă reculegere. Prin colibe sărace de coale de palmier, pe dulapioarele multi-

se întindeau pete întunecate de umbră.

„Nu vă lîmbe căpitan, — l-am întrebat pe comandantul, se pare că a considerat foarte pușcă întrebarea căci a zîmbit condescendent și a răspuns: „Dacă și pericolul agresiunii imperialistei americane ar fi tot atât de înofensiv ca razele acestui soare, am putea să ne întindem în voie sub acești palmieri, campanolei”.

Deziva soldatului revoluționar este exigența față de sine însuși. Pe un carton agățat undeva în cazarmă scria: „Un soldat care s-a simțat, trebuie să părăsească singur, „Ehersiito Rebelde”.

Numele armatei revoluționare este rostit în popor cu respect și simpatie. Niște țărani dintr-o cooperativă agricolă din provincia Matanzas ne arătau casele lor noi și mereu îl băteau pe spate cu dragoste pe locotenentul care ne însoțea. „Soldații ni le-au construit”, — spuneau ei. Am auzit pe alții în orașele de provincie, povestind cu recunoștință că armata a dăruit populației cazărmile pentru a deschide școli.

După modelul armatei revoluționare a fost creată organizația „Hovenes rebeldes”, („tineri revoluționari”) care învață meseria grea a armei — pe potecile Sierrei Maestra, pe urmele vechii generații de luptători. Tinerii însuși sînt în totul pe acceștia. Nu e o maimuțareală a celor de 18 ani. E expresia unui cult pentru ceea ce reprezintă acum în Cuba simbolul marșului. E gestul care indică modelul pe care vrea să-l urmeze în viață tinăra generație patriotă.

Militarii cîntă într-un marș al lor: „Vă trîi un popor care e gata să moară”. Peste tot, ca un ecou al poporului, răsună cuvintele: „Patria o Armata revoluționară.”

Lucrările Plenarei C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața de 13 iulie și-a început lucrările la Kremlin Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Plenara a fost deschisă de Nikita Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

Plenara C.C. va discuta modul cum se indeplinește hotărârile celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la dezvoltarea industriei, transporturilor și introducerea în producție a celor mai noi cercetări ale științei și tehnicii.

În raportul prezentat la Plenara C.C. al P.C.U.S. Konstantin Gherasimov, vice-președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., a arătat că industria R.S.F.S.R. după ce a îndeplinit înainte de termen planul producției industriale pe anul 1959, a îndeplinit înainte de termen programul pe primul semestru al acestui an.

Rezultatele pozitive ale activității industriei din republică, a subliniat Gherasimov, oglindesc marea avantajă ale reorganizării conducerii economiei naționale, care a dat posibilitatea să se ridice rolul organelor de partid și sovietice locale în activitatea economică.

Raportorul a arătat că anul viitor va fi dat în exploatare în primul semestru a producției automatizate din U.R.S.S. pentru laminarea neîntreruptă a tevilor fără sudură, care va fi cea mai mare din lume.

Se desfașoară lucrările pentru crearea unei puternici industriei de aluminiu în ținutul Krasnoarsk și regiunea Irkutsk.

În anul 1959 în R.S.F.S.R. s-au construit aproximativ 700 mari întreprinderi industriale de stat, a comunicat Gherasimov. Suprafața totală a caselor de locuit construite în perioada 1959—1960 în R.S.F.S.R. va fi de 76 milioane metri pătrați. Acest lucru, a explicat, el este echivalent cu înzestul fond de locuințe al unui număr de 15 orașe de mărimea Sverdlovsk-ului mare centru industrial din Ural.

Ivan Senin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, a vorbit la 13 iulie în cadrul plenarei C.C. al P.C.U.S. despre dezvoltarea industriei și transporturilor în Ucraina, despre intraducerea în producție a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii.

Raportorul a amintit că Ucraina ocupă un loc important în economia U.R.S.S. Ea produce peste o jumătate din întreaga producție de fontă a Uniunii Sovietice, 40 la sută din producția de oțel și laminat, 57 la sută din producția de minereu de fier, aproximativ 70 la sută din producția de zahăr. Senin a declarat că încă de pe acum în ce privește producția pe cap de locuitor la fontă, oțel, laminat, cărbune, minereu de fier, minereu de mangan, zahăr și grăsimi animale, R.S.S. Ucrainenă a depășit Statele Unite ale Americii.

În raportul său, Senin s-a referit la dezvoltarea diferitelor ramuri ale industriei Ucrainei în anii 1959—1960, subliniind creșterea rapidă a industriei chimice și dezvoltarea cu precădere în republică a extracției de petrol și gaze.

Se prevede că în 1961 producția industrială va atinge nivelul prevăzut de cifrele de control pe anul 1962.

Dintr-o „periferie a Europei”, într-o anexă agrară

Aniversarea Republicii Irak

A stăzi se împlinesc doi ani de la nașterea Republicii Irak. La 14 iulie 1958 poporul irakian a doborât regimul despotic al monarhiei, unul dintr-un număr de regiuni independente tinere Republici Irak.

Poporul și tineretul român, care nutrește o profundă simpatie pentru lupta popoarelor arabe împotriva jugului colonial și pantu eliberarea națională, urează poporului irakian — cu prilejul aniversării de astăzi — noi succese în apărarea republicii, în dezvoltarea ei pe calea păcii și progresului.

Evenimentele de la 14 iulie din Irak cu fost o dovadă grăitoare a eșecului încercărilor imperialiste de a menține poporul irakian sub jugul colonial. Irakul a devenit o republică independentă.

Poporul irakian nutrește simpatii profunde de recunoștință la adresa Uniunii Sovietice,

A. Mikolan l-a primit pe ambasadorul R.P.R. la Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite: Ambasadorul R.P. Romine la Moscova, Mihai Dalea, a făcut o vizită lui Anastas Mikolan, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în legătură cu apropiata sa plecare din Uniunea Sovietică.

În timpul vizitei a avut loc o convorbire cordială.

MOSCOVA 13. — (Agerpres). TASS transmite: Miercuri a părăsit Moscova plecând spre patrie, Mihai Dalea, ambasadorul Republicii Populare Romine.

Situație încordată în Congo

Declarația guvernului sovietic

Nu se poate să nu se strage atenția și asupra știrii că ambasadorul S.U.A. în Congo se află în prezent la Leopoldville, unde se amestecă în treburile interne ale Republicii Congo și, profund în prezența în acest oraș a lui Buncher, secretar-general adiunct al O.N.U. de origine americană, elaborează planul de a extinde a intervenției ulterioare occidentale în Congo, sub steagul O.N.U.

În declarație se subliniază că nici un fel de subterfug al colonialiștilor nu pot masca agresiunea lor armată în Congo, agresiune care constituie cea mai grosolană încălcare a principiilor de bază ale Organizației Națiunilor Unite și a principiilor Bandungului.

Uniunea Sovietică, ca și celelalte state iubitoare de pace, se spune în declarație, condamnă cu hotărâre agresiunea perfidă împotriva Republicii Congo. Ea sprijină întru totul cererea justă a conferințelor statelor independente și popoarelor Africii de la Accra și Addis-Abeba, cu privire la acordarea imediată a independenței tuturor popoarelor și țărilor Africii, unde se menține încă răsinosul sistem colonial.

Textul declarației guvernului sovietic a fost înmănat de ambasadorul Uniunii Sovietice în Congo, sir P. Kelly, ambasadorului Franței, M. Dejean, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.F.G., K. H. Knocke, și a fost trimis tuturor ambasadelor și misiunilor acreditate la Moscova.

(Sublinierile aparțin redacției)

Trupele belgiene au pătuns în Leopoldville • Protestul adresat reprezentantului Belgiei • Convocarea Consiliului de Securitate al O. N. U.

LEOPOLDVILLE 13 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, situația din Congo devine tot mai încordată ca urmare a acțiunilor agresive ale Belgiei împotriva guvernului congolez, declarînd că vor menține trupele de parassuțiști în orașele Elisabethville și Luluaberg. În orașul Thysville patrulază de asemenea parassuțiștii belgieni.

După cum relatează agenția Reuter, în cursul unei ședințe de cabinet, care a avut loc în după-amiaza zilei de 13 iulie, guvernul congolez a făcut apel la guvernul Ghaneei pentru ajutor militar imediat.

Agențiile de presă anunță că în urma agravării subite a situației din Congo, Dag Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a convocat în seara zilei de 13 iulie Consiliul de Securitate pentru examinarea situației create în Congo ca urmare a acțiunilor agresive ale colonialiștilor belgieni.

Trupele belgiene au pătuns în Leopoldville, unde se menține încă răsinosul sistem colonial. Autoritățile belgiene, după cum transmit agențiile occidentale de presă, au refuzat însă această cerere legitimă a guvernului congolez, declarînd că vor menține trupele de parassuțiști în orașele Elisabethville și Luluaberg. În orașul Thysville patrulază de asemenea parassuțiștii belgieni.

După cum relatează agenția Reuter, în cursul unei ședințe de cabinet, care a avut loc în după-amiaza zilei de 13 iulie, guvernul congolez a făcut apel la guvernul Ghaneei pentru ajutor militar imediat.

Agențiile de presă anunță că în urma agravării subite a situației din Congo, Dag Hammarskjöld, secretarul general al O.N.U., a convocat în seara zilei de 13 iulie Consiliul de Securitate pentru examinarea situației create în Congo ca urmare a acțiunilor agresive ale colonialiștilor belgieni.

Programul noului guvern turc

ANKARA 13 (Agerpres). — La 11 iulie, în clădirea Medjlisului, a avut loc o ședință deschisă a Comitetului Unității Naționale cu participarea ministrilor guvernului provizoriu. În cadrul ședinței s-a dat cître programul noului guvern turc.

Bazele politicii externe a noului guvern al Turciei, se spune în program, se întemeiază pe principiile expuse prin radio la 27 mai, cînd guvernul revoluționar a trecut la exercitarea îndatoririlor sale. În program se arată că Turcia nu nutrește sentimente ostile față de nici o țară. Turcia nu renunță la independența datoriei sale. Ea consideră că această datorie constă în a contribui la lichidarea divergențelor care împiedică stabilirea unei păci internaționale trainice și pregătirea terenului pentru o astfel de pace. În legătură cu aceasta în program

75.000.000 de... vorbe goale

(Urmare din pag. 1-a)

na] de conduită ireproșabilă. La Los Angeles a început congresul partidului democrat ce va trebui să desemneze unul din candidații la funcția de președinte. Ziarul „New York Herald Tribune” s-a încumetat să dezvăluie cîteva din operațiunile de regie ale înșenării.

Cel ce rîvnesc la titlul de candidat și-au angajat fanfare, agenți electorali, întreagă armată de vînători de voturi. În cele 75.000.000 cuvinte rostite la Los Angeles, ca și probabilele alte 75.000.000 cuvinte — sau chiar mai multe — pe care poate căteva zile le vor rosti oratorii republicani trebuie să lădănească definitiv pe alegătorii, să lădănească și să dea votul pentru „programe” cu învali grandilocvent bogate în promisiuni vagi, dar fără un răspuns concret și pozitiv la marile probleme actuale ale Americii, 75.000.000 de injurături, promisiuni și jurăminte rostite cu falsă revoltă, cu potolite teatral sau cu o degajare studiată această în fața oglinzii. 75.000.000 de vorbe ce vor fi date uitării în clipa anunțării rezultatelor alegerilor, vorbe de care domniile candidați, într-un tradițional acces de amnezie, nu și vor mai aduce aminte pînă la viitoarele scrutine. Nu sînt profetii deșarte: acestea sînt maravariile electorale în lumea capitalistă. Un bilci ce costă milioane de dolari și ce necesită o considerabilă rechiuză de la mîrtoage pe panouri și măgari în carne și oase folosiți drept embleme pînă la stîlpii ciomăgării electorali cu un entuziasm confectionat la casieria trusului ce finanțează campania electorală a candidatului cu priceala.

Bilciul electoral din S.U.A. a început. Acum înțeleg de ce miercuri de pe panou se simte căcum rîvnosă deși de-aia într-o companie ilustră...